

Zgodnie z art. 14g § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej nie spełniający wymogów art. 14b § 3 pozostawia się bez rozpatrzenia.

W myśl art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną). Stosownie do brzmienia art. 14b § 2 Ordynacji podatkowej, wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

Zgodnie zaś z art. 14b § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego.

Zgodnie natomiast z art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska Wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Zgodnie z art. 14h Ordynacji podatkowej w sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 129, art. 130, art. 135-137, art. 140, art. 143, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1 - 2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.

Na podstawie przepisu art. 169 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, jeżeli podanie nie spełnia wymogów określonych przepisami prawa, organ podatkowy wzywa wnoszącego podanie do usunięcia braków w terminie 7 dni, z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie podania bez rozpatrzenia.

W przedmiotowym wniosku zostały przedstawione następujące okoliczności:

Pan Grzegorz Koperski prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą od 1 lipca 1991 r. Podatnik wskazuje, iż padł ofiarą oszustów, którzy wykazali przed sądami, że MPZBDJiW:

- zatrudniał wielu (dziesiątki) pracowników,
- podpisywał umowy,
- wybudował osiedle mieszkaniowe na ponad 3000 jednostek mieszkalnych,
- zakończył działalność gospodarczą 31 marca 2002 r. na podstawie uchwały z dnia 15 grudnia 2001 r.,
- zakończył działalność gospodarczą po raz drugi (inny sąd) 13 kwietnia 2002 r. na podstawie uchwały z dnia 13 kwietnia 2002 r.,
- podpisał porozumienie z innym podmiotem (ten sam prezes Piotr Nowak po obu stronach Porozumienia) w dniu 13.04.2002 r.,
- to odrębny podmiot do MPZBDJiW sp. z o.o., na konto której Wnioskodawca wpłacał na mieszkanie zgodnie z umową MPZBDJiW.

Jednocześnie Pan Koperski zaznacza, iż do pisma z dnia 23.05.2011 r. dołączył zał. 1 i 2 w których UD Wesola i GUS poświadczają brak w bazach danych podmiotu MPZBDJiW.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy dokumenty firmowane przez nigdzie niezarejestrowany podmiot gospodarczy (fikcyjny formalnie) czyli dowody oszustwa mogą być przez sąd użyte jako dowody przeciwko ofiarom tychże oszustów?